Sille

Hengellistä paimen wirkaansa halullisesti Jumalan mielen jälkeen, murhen kansa walwonelle, eläisänsä Korkiasti Oppenelle, ja Korkiasti Kunnioitetulle Theol. Adjunctille Piikiön Pitäjän Kirkko-Herralle ja Prowasti wainajalle,

Herr Magister David Henric Deutschille,

Christillinen ja Sydämmellinen jälkimuisto elämästä ja kuolemasta.

Christillisen rakkauden ja aiwan hywän tunnemisen puolesta Kuudesa Osasa yxikertaisesti HERran Armon Kautta kokoon pandu,

Thomas Ragwaldin Pojalda,

Turusa.

Prändätty Wuona 1783.

Ensimäinen Osa.

Weis. kuin. Mixis wiiwyt kauwan ulkon.

1. v.

Lampu lakkas palamasta, kuin tääl paisti selkiäst, Kandel waiken kajamasta, Joka soipi heliäst, Miehest jalost ihanast, Korkial wuorel taitawast, Kuului kauwas monialle, Ymbäristöil Isän maille.

2. v. Kuin täs elos ollesansa, Opet henges taidoll kaus, Otti waarin sanoistansa, muollakin et saarnoisans, Jota tosin muistelit, Ne kuin halull kuuldelit, Oli päälle luotettawa, Kaikild hywin puhuttawa.

3. v. Sill hän rakkaudell kohtais, Tuttui tundemattomi, Hengellisest neuwo ohjais, Juur kuin kädest talutti, Ei hän tahton suuttua, Sill kuin oli puuttuwa, Mutta aina oijens sitä, Joka tahdoi neuwoo pyytä.

4. v. Josta händä rakastiwat, Läs ja kaukan oliat, Niinkuin tähte noudatti-

dattiwat, Alhaiset ja korkiat, Mutt jo katois suotuinen, Mild mies rakas mielluinen, Hän koht hawaits Sjelun tilan, Kuin sai kuul waan jongun sanan.

5. v. Koht hän teki eroituxen, lambain wälill wohteugin, Hengellisen nuhdelluxen, Annoi tosin silleckin, Joka wirtaa wastahan, Sodei sanaa Jumalan, Jonga puolest wastais niita, Jotka tyhmäst puhuit siittä.

6. v. Ei hän enä wiinamäes Työtä tee tääl enämbä, Waan nyt seiso HERran edes, Kuin häll palkan enändä, Ja myös ikä wuosia, Joista ei oll loppua. Lisäpi siel ijäst wanhin, Jumal kuin soi krunun kalliin.

7. v. Joka hän jo kauwan aikaa, Toiwo halul saadaxens, Koska sodas hengen tuska, annettin häll tutarens, Tunsi sielus karwahax, tunnon päällä raskahax, Niin ett huokaisi sen perään, Jos sen armon saisin erän.

8. v. Weisat niin kuin lindu pieni, Suloisest kyll wisertä, Ett niin sais mun Sieluiseni, Uut wirt weisat heliätä, Se suo JEsu lähteisän, Taiwasehen käydesän, Näin hän jutteli aikaansa, mulle omas huonesansa.

9. v. Nyt hän ylimmäisten yllä,

Ylet-

Ylettin tääld ystäwär, Pääsi wihollisten läpits, Korkiari ylimmär, sieluin Pispan parihin, JEsuxensa salihin, Joka hänen rinnallensa, Aset oikial puolellensa.

10. v. Hän päät juokuns hywin kistas, ennät palkan parhaan, ei oll mailmas ahne rikas, Tydyi Taiwaan tawaraan, Jost hän henges iloitsi, juur kuin Pietar Pawali, Uskoi päälle JEsuxensa, Jold ol kuhtut wirkahansa.

11. v. Myöskin wuotel ahdisturet, Tunsi suuret sielusans, Ristin koulus koeturet, Ikäwöitzi JEsustans, Kuinga alat edesäns, Sydämmes ja mielesäns, Tundis läsnä olemisen, JEsuxensa suloisuden.

12. v. Täsä sielu huusi huikiast, Peura weden perähän, Jonga kuuli Jsä laupiast, autto uudest elähän, ehkä ol kuin lukittu, Suu, kiel kiini sidottu, kädeld HERran korkialla, Jonga työhön alahalla.

13. v. Oli pandu palwelia, maaran wettä juomahan, maistamaan sit karwast kalkia, Jumal joudui auttahan, Pojallens ott oikiar, JEsuxelle ihanar perillisex rakkaxensa, näin hän teke omillensa.

14. v. Ennen kuin wie terwehtärens, Heitä walvakunnasans, walmistapi ystäwäxens, Sitte wastan ilon kans, Otta sisäll johdatta, Kotionsa talutta, Ei sit iloo wahetaisi, Ehk mond mailmaa annetaisi.

15. v. Kats näin Laupias Isä itze, Teki rakkan Poikansa, wiaton se JEsu Christe, ennen pyhää kuolloonsa, annoi hänen piinatta, hirstpuhun talutta, sitt wast kädel oikialle, kuningax pääs korkialle.

16. v. Näin se rakas Isä wielä, hywäx laitta asiat, koska hänen lapsens täällä, Ensin waiwat surkiat, Kärsii ilo mielellä, Kerran yhdell erällä, parandapi kaikki paikat, sielun että ruumin hawat.

17. v. Näin on nähty käywän täällä, niille harwoil walituil, jotka autuun kaidall tiellä, kulkewat sill siunatull, myöskin tälle Herralkin, ristin maljast juodakin, saipi autuallisest aiwan, joka lopet kaiken waiwan.

18. v. Oho! pyhäin ilo wiina, kuin kaik hywäx laittapi, JEsuremme kallis piina, se sen kyllä maxapi, HERra JEsu kaikkiakin, auta myös itz minuakin, Niin tott sinust osallisex, Kuins tain otit kansas weljex.

19. v.

19. v. Tämä joka kowas koulus, käytettin siin HERralda, Ruumist suurten waiwain paljous, rasit joka taholda, tämän all sai enämmin sielun sairaut semmengin, sen kautt tuta ajatella, JEsurel sit walitella.

20. v. Tässä Pyhän Hengen koulus, sai hän läxyt painawat, josta mieleen sielun autuus, johdui kalliit asiat, jost hän muisti yhden tääl, palpeerin juur parhan pääll, Israelis läkärkin, kuin ol JEsus Mestarkin.

21. Jota hän pyys puhutella, sydämmesäns rukoel, HERran tygö huokaella, joka lastans koetel, käänsi häll kaick parhaxi, sielun hawat terwexi, JEsus teki rauhoit tunnon, paino nimen kirjaans muistoon.

22. v. Josta hän itz wiimeis aiwoil, todist udest nimestä, kysyi muille hywäll taidoll, HErrald lähetetystä, kus on mies kuin toipi mull, uden nimen täydell suul, sanoi perjandain sä lähdet, jo siel paista juur kuin tähdet.

23. v Jott ei tied muut yrikähän, mutt se waan, kuin saanut on, he tott rupe kiittämähän, kuin sait armon sowinnon, Oho! kallist perjandait, jona päiwän JEsus laitt, omains

kuollon unex makiax, uskowille asiat parhax.

Toinen Osa.

Weis. kuin. Ihminen jong Jumal loi.

1. v.

Nyt on sielu kirkaudes, Pyhäs Kolminaisudes, lepä töistäns taiwasa, Seraphinein seurasa.

2. v. Ruumis maasa haudasans, Makiast maka hetken kans, Sant-Hendrikin juresa, Siunatusa tomusa.

3. v. Six kuin HERra herättä, ilman duomiot wedättä, hänen muiden hurskain kans, nautitzemaan Kunniaans.

4. v. Herra mies yx jalomist, henges myöskin ystäwist, moni sois wiel eläwän, autuden tiet näyttäwän.

5. v. Waan itz JEsus neuwokon, Hengens kautta saarnakon, Meille omis tunnoisam, että wiimein iloisam.

6. v. Hänen taiwaas kohtaissim, yhdesä siel puhuissim, kansa Dawid Hendrikin, Prowastin Herr Adjunctin.

7. v. Nyt hän huuta katzomaan, arkunsa kant awamaan, ylhäist ett alhaist, nuoria myös wanhembi.

8. v. Tule tänne peldomies, tied ett

tänn

tämt on sinun ties, kats etz nisuin sekahan, kootux tulsit aittahan.

9. v. Tule tänne kaupamies, oleks oikia räkningeis, mitä tundos todista, sulle lähteis mailmasta.

10. v. Tule tänne Duomar sä, kuingas duomion keräjäsä, olet oikeinlangettan, tied ett niin jäll annetan.

11. v. Tule tänne Saarnaja, olex eroituxella, puhun oikein kuulliolles, niin etts kelpat Pispalles.

12. v. Tule tänne Adelkin, joka ylin istuckin, tutki, koe todella, kukas olet duomiolla.

13. v. Tulka muukin ihmiset, Ehk ei kaikkia nimitet, käärj liina nostaka, näettę waan toukkia.

14. v. Maa on Isän Äitine, madot weljet sisarenne, sanat asian todista, kuin on pandu kirjasta.

15. v. Tänne arckun laitohin, Ramatust ne löytäkin, joka tahto lueskel, autuderens tutkistell.

Kuin on Sanalasku kirian 10. Ja Jobbin kirj. 17. v. 1. ja wielä Jobbin kir. 16: v. 25. Phil. 1. v. 21. ja myös Job. 19: v. 25. ja Hesekiel. 37. v. 12. että myös Ilmest. kir. 14. v. 13. Job. 17: v. 1.

Weis. kuin. O! JEsu Christe wiatoin.

I. v.

Niin kuin nyt luonnollinen tai, Päiwä on ehtol perjandai, Niin möyskin ikä päiwän tott, Lopetta Luojan mulda koht.

2. v. Nyt Jumal armost andakon, Teil hywää yöt niin lainackon, ettette minun perähän, suris kuin lähden elähän.

3. v. Sil emmä kuol waan todistan, ett HERran tekoi ämoitan, kumarran JEsust ilolla, Kuin autto armon ajaalla.

4. v. Jong haldun hywäst jätän sun; O! sä mun rakas puolison, kuin olit ajas kansani, HERralda suot mull kumpani.

5. v. Sä olit tosin minulle, Kuin ennen Abrahamille Sara oli hälle kuulliainen, Kiitoxex sanon sinullen.

6. v. Niin pydä myöskin todella, Sydämmen nöyräll halulla, oli kuulliainen totisest, Siit miehes ombi JEsu Christ.

7. v. Hän ombi ylkä stelulles, rukoil waan uskoo itselles, Jollas saat hänen todesta, Jo tääl ja Taiwaas omista.

8. v.

8. v. Sijn juur kaikkein rackaimar, tuhandein keskell kauneimar, ett huoli sitte mailmasta, Kuin JEsus sull on Taiwasta.

9. v. Jota sä halull palwella, taidat kuin leski Sarephta, Jong warau HERra siunaisi, niin hän sust murhen pitäpi.

10. v. Sitt iloll tulem yhtehen, HERran kaswojen etehen, Autuas jos murhell muistat näit, Niins Taiwas pidät riemu häit.

* * *
** ** **

11. v. Nyt ainua rakas poikaisen, puhun sun tygös lapsisen, jää hywäst haldun Jumalan, Sen Taiwaan Isän korkian.

12. v. Hän mua rackahamb sydämmest, on sinua kohtaan totisest, holho sua Isän tawalla, sentähden eriän ilolla.

13. v. Sill hän woi paljot enämmän, Kuin mä sull sanoo ymmärrän, sinusta murhen pitä tääl, Pidä waan rukoukis pääl.

14. v. Katz ettes kastes liitosta, poislangeis rukoil JEsusta, pysy mun poikan Jumalas, Kymmenen käsky sanoisans.

15. v. Ettäs JEsusta rakastat, Ja lap-

lapselliset noudatat, kunnioitaisit sun äitiäs, Että myöskin lähimmäistäs.

16. v. Pyhä Hengi sua auttakon, Woimallisest walistakon, Näit ja muit kaikkia tekemään, Jesuxen tunnos elämään.

17. v. Ettäs niin omas tunnosa, Olisit hengen sodassa, Christuxes luja sotamies, Kuin Josiakin woitat myös.

18. v. Muist mailman sota aseistas, Joita sä kannat kupeisas, Wihollist wastan mennesäs, eli muol astoil käydesäs.

19. v. Ettäs niin HERran sanalla, Itzes ehtol ja aamulla, warustat sielus harniskoil, ettet sä joudus wahingoil.

20. v. Niist wihollisten nuolista, Jotk yöt ja päiwää makiasta, pyytäwät seulo sinua, Ah! wältä synnin tiloja.

21. v. Enn Poikan enä sanela, woi nyt waan HERras waella, sitt löydät Issäs iloisest, Riemuitzem ijankaickiset.

* ** *** **

22. Nyt hywä ainoa wellenkin, hywäst ja kex sisartangin, jäätä kaick haltuun Korkian, Tiedän Luojan Lunastajan.

23. v.

23. v. Me yhden Isän äitinkin, olem oll heidän lapsenskin, Heil käsiwarsill parmoilla, Tahdoit meit rakkaast holhoila.

24. v. Niin suokoon HERra Jumala, Että me samall tawalla, Sen Taiwan Isän rinnoille, Tulsim kaick oikiall puolelle.

25. v. Ahkeroickat Sinn kansani, O! Weljen ja Sisareni, Halackaa siehen ilohon, Josa on paras ostnton.

26. v. Kysykä omall tunnollen, Jos ystäwä on Sjelullen, Teil JEsus kaicki kaickisa, Kuin edestän oll sodasa.

27. v. Ah! JEsus Sjelun elämä, Hän olkon teisä wäkewä, Itz Hälle omax Kunniaxi, Teil ilox ett autudexi.

* * *
*** ***

28. v. Hywästi muukin sukun tee, Kuin läs ja kaukan olette, Jos kaicki HERran tundisit, Niin Kansan iloon tulisit.

29. v. Näin teille jätän wimexi, Terweiset waroituxexi, Ett waarin otat tilastan, Jos oikein ompi asian.

30. v. Kysykä omall tunnollen, Mitä se sano jokaitzen, Jos syndi on

tuttu

tuttu raskaxi, Kuin mielen saatta haikiaxi.

31. v. Jost sitte näin on kuuluwa, Ah! woi nyt waiwaist minua, Kauhiast tein syndiä, Ett Engelickin itkeä.

32. v. Tästä sitt seura katumus, Kyll karwas tunnon ahdistus, Tai saatta oikian murehen, Jumalan mielen jälkehen.

33. v. Näin Laki ajaa pakotta, sitt Evangelium johdatta, JEsuxen tygö suloisen, Kuin tulee syndins tundehen.

34. v. Tai käändymys on oikia, Autuas jok uskoo halawa, Ombi siin tilas ollesans, Kosk herä synnin unestans.

35. v. Siis pyyckä kuol jo eläisän, Synnill ett elät lähteisän, JEsus näin nyt teit auttakon, Mun kansan yhteen saattakon.

* ** *
*** ** ***

36. v. Nyt henges myös tee ystäwät, Rackat weljet ja sisaret, Hywästi jäkät kaicki tyyn, Kuin JEsust rakastitte yyn.

37. v. Tääl ajas yhdes mielesä, Sydämmes Sjelus Hengesä, Yht Ju-

Jumalata palwelit, Jost Engelit meist iloitzit.

38. v. Johon teit JEsus wieläkin, Armo istuinda ymbärkin, Wetäkön kokoon tulemaan, Henges siel yhdes olemaan.

39. v. Ah! rukoilka myös sitäkin, Ett JEsus pakanoitakin, Kannäs wiel katumuxehen, Ettei jäis kadotuxehen.

40. v. Ett Waldakundans lisätyx, Kaikista kansoist täytetyx, tulis nuorist ja wanhoista, Joit JEsus tahdoi lunasta.

41. v. Ah! JEsus heitä kännä itz, Ett parannuxeen tulisit, O! rackahani ystäwät, Täst HERran eteen mengähät.

42. v. Jold armo alas Wuotapi, Jos kunniaxens näkepi, Lastensa huudon tulewan, JEsuxen kautt se tehkä waan.

43. v. Että te hänes kaswaisit, Tunnosansa lisänyisit, Jesuxen kautta Christuxen, Se on minun toiwotuxen.

Neliäs Osa.

Weis: Kuin: Juur hartast mailmast tästä. ꝛc.

I. v.

Nyt myöskin Seurakundan, Sun jätän hywästi, Tän kerran wielä hundan, Sydämmest hartasti, Jäkä kaick haltun HERran, Sen yli Pappinne, Kuin itzens ombi uhran teuraax edestänne.

2. v. Jong sanaa saarnamasa, Teil olin kuusi wuot kyll, mielen raskan kansa, Jong Jumal tietä tott, ettei mull hyödytystä, Ol wiina mäesä, Se murhen saatto työstä, Siasa pyhäsä.

3. v. Sill harwat sain mä hawat, HERran tiel tulkemas, Jotk oikein olit wagaat, JEsusta seuramas, ah! kalliit istuckeita, Kuing wähä ombi teit, niit oikein uskowita, O! Jesu lisä heit.

4. v. Koskas woit kaswon anda, sun yrtitarhalles, niin suo myös armos saada, Kuiwanneil oxilles, Kuin ei woi nestet imee, wiina puust wiherjäst, An JEsu heil se ilme, Henges kautt wäkewäst.

5. v. Ettei he karsituxi, tulesa polteta, Kirweläs hakatuxi, Tulisi jul-

mal-

malda, O! harwat ystäwäni, Ain esi rukouxis, Olka te alat kiini, sill mond on exyxis.

* ** * ** * **

6. v. Hywäst mun wihamiehen, te kaikki wainojan, Alkä te pahutenne, Jokö siin kuolemaan, Sill ei se suingaan auta, Yht ulkokullattu, Ehk hywin puhu taita, elän on riiwattu.

7. v. Sill ei oll HERran hengi, Sydämmes asumas, Koska wiel itze työskin, On synnis makamas, en teille sitä soisi, O! sanan kuuliani, waan että HERra saisi, Teit iloon kansani.

8. v. Sill siunat HERrä käske, mun wihollisian, sen teen mä tällä hetke, muistox teil ainian, Kuin JEsus itze teki, murhaittens edestä, Jotk hänen kylkens läpi, pistäwät keihästä.

9. v. Isää ann heille andex, kaikk julmat tekonsa, Ettei ne jäisi kandeex, heil duomiol tullesa, Waan et he armon aikan, Sen tuskan tundisit, Joka on nillä palckan, Kuin synnis kiukutzit.

10. Ann parannuxen armo, O! JEsu heille tääl, Sill etz sä koskan tahdo, Syntistä kuollon tääl, Siis JEsu

su an heidän joutu, Kääntyn tiel taitaiwahan.

Wides Osa.

Wes. kuin. Mun HERran hywän pääl, ꝛc.

1. v.

Nyt Pispa HERrani, Korkia päämieheni, Jä hywäst HERras elään, Sixi kuins tulet perään, Waan sillä wälil aina, olkon sull armo taiwan.

2. v. Sisällisest sielusas, Töis kaikes wirasas, kuins laumain wartioita, salaisuden haldioita walmistat paimenxi, silloin sull wisaudexi.

3. v. Tulkoon taidon Hengi kans, Opettaan woimallans sua heit niin tutkimahan, ett laumaa johdattahan, olisit sowelijaat, taiwaseen taluttajat.

4. v. Ettes pääst sokeita, Sielujen warkaita, Lambait tääl raatelehen, helwettiin saattelehen, Kuin suru sydämmillä, Tott nähdän kynelillä.

5. v. Ett opin pilkari, Wirkans häwäisiäri, on tulleet taidost wimmat, Kuing mahta HERrall kelwat, Ongost ne Häneld kuxut, Mutt ixon juoxu tullut.

6. v. Karixoil surmari, Mutt ei raken-

rakennuxexi, sydämmen kuormax niille, Kuin hywäll paimenelle, Ou hänell otolliset, äänellens kuuliaiset.

7. v. Sentähden Jumala, Walaiskon armolla, sinna heit tundemahan, Hengesä eroittahan, Jos tunnos wihil ollet, Henges on Papix tulleet.

8. v. Ensin juur itzellens, pääl köyhän sieluisens, sit sä heit hywäl tunnoll, pujetat ulko muodoll, wahwistat papillisest, sanalla hengellisest.

* * *

9. v. Myös wielä kaickiakin, muit wirka welhängin, hywästi haltuun HErran, Jätän teit sanan korkian, Joita tääl monda tiedän, aut JEsu heit taiwas löydän.

10. v. Se kuin henges totudes, on luja sotamies, se krunun saapi HErrald, kuin ei huoll kiitost mailmald, ets jä waan Jumalalda, kiitetän korkialda.

11. v. Jos hengen todistus, sieluist waarin ottamus, Ong raskas kewiä työnne, misä mieles päiwät yönne, kuluk ne huokauxis, El' kuuliain pahennuxis.

12. v. Ong laumaa kaittu niin, kuin Papit wanno siin, täst waaroo itziansä, Ei sit kadu ikänänsä, Kuin

woitta

woitta itzens mailman, Papp oikia Seurakunnan.

13. v. Ei epätiedosa, tarwitz kuollon tullesa, oll omast autudesta, eik siit sanan kuuliasta, jok muista Kastens walaa, ah! siunattu sitt palaa.

14. v. Waan waiwainen se mies, kuin laiskast teke työns, ei huoli taiwan palkast, ett wan saa willoi lambast, ah! kuinga työns tääl päättä, niin edestäns siel löytä.

15. v. Sillon miest tarwitaan, kuin tääld pois hangitaan, muutam saarna kuin Engell, Tawoistans on itz perkel, Kaikisa kauhisuxis, Juualan uhkauxis.

16. v. Ah! Judast waiwasta, mitä häll saarnasta, ehk ol Christuxen koulus, ei sentän luopun pahuus, Herrangaan lasten seuras, ei tullu wakaax waraas.

17. v. Ehk neuwoi hywiä, Christureld pyhiä, Kuuli hän woimallisi, josta töit ihmellisi, teki tääl suuria aiwan, Kuin tapahtu al taiwaan.

18. v. Ajo ulos perkelit, Riiwatuist ihmisist, Mut ahneus petti raukan, jost teki kauhian kaupan, JEsusta myydesansä, Ost helwetin itzellensä.

19. v. Ah! Ischarjothia, Ett luki rahoja, Ei kirjaans tuttistellu, Henges sitt opetellu, Waan hopiata halais, näin perkel händä walais.

20. v. Ah! woi nyt elämääns, kus tyihi kästäns, Wäändele onnetoinen, penningist pohjatoinen, Monell perään ajaturex, ette muil olls pahennurex.

21. v. JEsus täst warjelkon, Aseixens walickoon, Teit kaikkia sowelja-xi, Israelin wartioixi, et surua pitämässä, olisit HERran työsä.

22. v. Ah! hywä paimen tott, kääntä heit kaickia koht, että he taitawixi, Opis rakendai i, nyt tarwitan täll hawall, muurit on taikki hajaal.

23. v. HERra aut Zionit, walais sen saarnait, ennen kuin duomios alka, heist Lewiin huonest saacka, Ah! niil sit kowaa päiwä, kuin teit tääl työtä löyhä.

24. Eik itzens asettan, seisoon siehen paikahan, HERran wihan kansan wäliin, Kuin teit kauhian synnin, wastahan Jumalata, hän uhka turmell maata.

25. v. Aron Moses aikanans, seisoit weräjäl kans, Lepytit hurskan

HER-

HERran, panit ymbärins aidan, el ollet ketut korwes, Rukouxil pidit puolens.

26. v. Näin tule teidän myös, Weljet rukouxis työs, pitä ol opettajat, Sill paljo sanan kuuliat, Saa teist hywä el paha, Kerta näet yhtä haawa.

27. v. Ah! JEsus kaickein kans, Tee niin heil aikanans, kuins nuorudes teit minun, Annoit Pawalin kiirun, toiwotan wimer totta, HERra JEsu heit kansan auta.

Kuudes Osa.

Weis. Kuin. Ah! mik ombi elom tädl, rc.

1. v.

Hywäst myöskin lukiat, Academias oliat, Josa te mun edesän, Olit opis eläisän.

2. v. Hawaitzin teist muutamit, Jotka totuut rakastit, ne myös nykkin mielelläns, Katzele tät edesäns.

3. v. Jok waan taidais maalata, Parua totuut ilmoitta waick ei sitä kärsitä, ett se pistä sydändä.

4. v. Mutta HERran kunnia waa-

ti meitä kaikkia, totuut puhuun täyttä suut, se waan autta ja ei muut.

5. v. Niit kuin kaikell tawalla, itzens joka ajalla, HERran kunniax käyttäwät, oppins oikein näyttäwät.

6. v. Koulus Academias, opetin niis teitä kans, muutamist tul miehiä, toisist mitättömiä.

7. v. Ne kuin waarin itzestäns, otit joukos käydesäns, tahdoit HERran pelwolla, elää puhtaudella.

8. v. He tott aikomisihins, haluns jälken tilohins, joutu hengellisihin eli mailmallisihin.

9. v. HERralda on molemat, säädyt tosin korkiat, asetettu ajaxi, säättäjäll itz kunniaxi.

10. Ne jotk oikein ombi niis, ollu katzel kirjohins, Kunniax HERrall', wanhemmill', ilox heil muil omaisill.

11. v. Kaik heist hywin puhuwat, Niist kuin raitist oliwat, heidän harjoituxisans, ilol suodan wirka kans.

* * *
** ** **

12. Mutta toiset tyhmät wiel, jotka koirudensa siel, näyttä opis ollesa, Käytöxis ja puheisa.

13. v. Murha miehin pyöriwät, hengen perään hyökywät, toiseld joukos ollesa, pyh öin taka ajaisa.

14. v.

14. v. Oho! Jsäin Poikaisi, äiti parkain lapsisi, joihin hikens hiwutit, tuhandia kulutit.

15. v. Jotka sielun duomiox, rummin haawain sowinnox rahat jouduit toiselle ja ei hywäx itzelle.

16. v. Ongo se sitt wirkamies, eli opettaja myös, ennen sikoi kaitzemas, mahdais olla mailmas.

17. v. Taidas sitt tull tuhlaja, poika sielums murhaja, Jsäns tygö palajais; ettei helwett upotais.

18. v. Olis paree nähdäckin, jos heit HERran käsikin, ajallansa tundelis, sielun silmät awaillis.

16. v. Taidas sitt ol jokukin, parannuxen toiwokin, heistä HERran armon kautt, siehen tääl jo JEsus aut.

20. Ett he sisällisesti, tulis wirkamiehixi, Kuningoix, ja papeixi, henges itzens wahdixi.

21. v. HERra JEsu selitä, Academiaas eritä, heit itz etees lukemaan, tunnon Kirjaa tutkimaan.

22. v. Ett he uudest syndyneet, Jumalasta oppineet, olsit henges juowuxis, Pietarin kans hourauxis.

23. v. Pyhäin ilo wiinasta, JEsuxemme haawoista, joka parhain opetti, ylin pappi Dohtori.

24. v.

24. v. Hän teit kaickia kyselköön, ansions woimall hillicköön, ettet olis riiwatut, mutta hengeld hallitut.

25. v. Monda huonen haldia, lasten perhen wartia, löyty joka sadysä, ette ol walwoo silmisä.

26. v. Nähd on kuul sitt surkia, koska pää on sokia, ongo sitte ihmettä, ett se jäsenet exytta.

27. v. Eik ol woidet kiljadis, että osta taidaisis, Kulda tules selitet, HERran sanas ilmoitet.

28. v. Joka käske rukoilla, Pyhän Hengen waloa, että silmät aukenis, tott sit tilans hawaitzis.

29. Totta teistä jokukin, waick ei koht juur kaikkikin, joutu haldiax ajasa, olka oikein HERrasa.

30. v. Siehen teitä auttakoon, tunnosanne lukekoon, JEsus itze edesän, six kuin tulet peräsän.

Prändin wirhet löytywät sen ensimmäisen wirren 16. värsysä Konlus lue Koulus ja 3. wirres 1. värsys möyskin lue myöskin ja 12. värsysä rakkahamb lue rakkaamb, ja 4 wirresä 10 värsysä siinä 3 radisa tääl lue sääl.

Exemplari maxa kuusi hopiäyriä.